

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

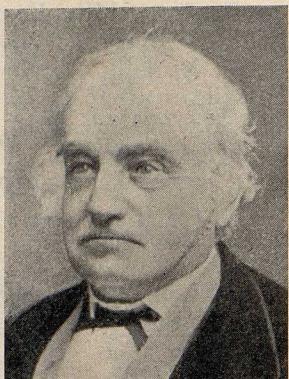
Geschichte der Juden in Blowitz.

Bearbeitet von

Josef Weisskopf, Oberfinanzrat i. R., Pilsen.

Náboženská obec žid. v B., která náležela ještě před válkou k větším obcím na českém západě, má dnes toliko 4 mužské členy a nesežene ani o největších žid. svátcích k nábožnosti předepsaný počet mužů — je určena k zániku.

Toť tragický osud velké většiny venkovských o. ž., jehož sice želí každý z venkova pocházející Žid, i když musí uznati, že Židům na venkově hospodářké poměry odzvánějí.

Leopold Fischl

Bedřich Weisskopf

Začátkem 16. stol. měly B. největší počet Židů následkem jich vypovězení z velkých měst, zejména z blízké Plzně.

Žid. hřbitov č. k. 1373, zapsaný v pozemkové knize teprve od 12. června 1829, byl založen již v r. 1683, a nejstarší hroby pocházejí z této doby.

V stejnou asi dobu byla postavěna, resp. ze soukromého domu (Krausů) upravena dřevěná, šindelem krytá synagoga, která musela být v r. 1903 zbořena, poněvadž hrozila sesutím.

Prodejem bývalého „chedru“, obětavostí místních a okolních Židů a přičiněním tehdejšího starosty, pana Bedřicha Weisskopa, byla na témže místě s použitím prastarých vnitřních ozdob postavena synagoga nová, kterou zasvětil za účasti řady oficiálních osobností, zejména též tehdejšího purkmistra, poslance Josefa Karlíka, jakož i katolického duchovenstva, pan dr. Kraus, bývalý benešovský rh. Dle spisu Frant. Faktora, asistenta na technice, později doktora chemie a ředitele české reálky v Budějovicích, „Popis okresu Blovického“, který vyšel v r. 1887 u Šimáčka v Praze vlastním nákladem autora, mělo město nad Úslavou v r. 1880 celkem 158 žid. duší, dnes má jich jen 25 a 17 domků (z 218), nacházelo se ve vlastnictví Židů.

Sto let předtím, v r. 1788, vlastnili Židé 13 domků ze 143 a v r. 1838 připadlo z celkového počtu 169 čísel na žid. majitele 17 domků.

Domy ve vlastnictví Židů musely být opatřovány římskými čísly.

Dějiny Židů v Blovicích.

Zpracoval

Josef Weisskopf, vrchní fin. rada v. v., Plzeň.

Během pozdějších let zmenšoval se počet Židů stěhováním jich, zejména do Ameriky (celé rodiny) a do velkých měst.

Vzájemný poměr Židů a křesťanů byl celkem dobrý, jak za dob starších, tak i v době novější.

Ovšem, že mívali jich ochránci, páni z Hradiště, své, Židům ne právě vždy přátelské choutky! Tak nařídil příkladně hrabě Prokop Kolovrat-Krakovský dekretem ze dne 8. dubna 1747, že Židé ze všech svateb a pohřbů obyčejnou štolu zapravit mají a vyhlášením ze dne 18. února 1747 zmenšuje stav židovstva, kde poroučí, aby se vystěhovali se ženami a dětmi ve třech měsících: Joachim Hartman, Jakub Hartman, Josef Polák, Jakub Fischl, Jarolím Polák, Samson Černý, Jakub Levita Josef Pinkas.

V r. 1751 nařídil:

Jelikož poznávám, že židovstvo v několika letech ke škodě křesťanské obce se rozmohlo, ačkoliv já v r. 1747 jsem 11 židovských rodin odstranil, ustanovuji:

Počet domů žid. nesmí být zvětšen. Nesmí dále provozovati obchod senem, dřívím a pod. Bez povolení vrchnosti nesmí chovati dobytek. Výjma Žida Radnického a jeho dědiců nesmí žádný Žid pod pokutou 8 tolářů říš. dobytek porážeti.

Zato nezařili blovictí Židé v pozdějších letech, mimo snad v r. 1848 a v době hilsneriády, protizidovských projevů. V památném r. 1848 byl starostou ž. o. Leopold Fischl, zvaný všeobecně „Kulif“, který požíval velké úety občanstva a jemuž se podařilo utlumiti nepokoje protizidovské hned v zárodku. Týž zemřel náhle 2. dubna 1882, když byl starostoval do r. 1861,

Antonín Radnitzer

Josef Weisskopf

kdy převzal úrad Salomon Goldscheider (1861 do 1878), oblíbený a veškerým občanstvem vyhledávaný ranhojic.

Po něm stal se představeným ž. o. Bedřich Weisskopf a podřízel čestný úrad až do své smrti r. 1911.

V době Hilsnerova procesu v Kutné Hoře a v Písku